

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ В
ЖИТОМИРСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ЖИТОМИРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра правознавства**

***СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ***

**Збірник наукових статей за матеріалами VI Міжнародної
науково-практичної конференції м. Житомир, 19 квітня 2018 р.**

Житомир
Вид. О. О. Євенок
2018

**Рекомендовано Вченою радою Житомирського національного
агроекологічного університету**

(протокол № 9 від 24 квітня 2018 р.)

Голова оргкомітету: Скидан О. В. – ректор Житомирського національного агроекологічного університету, д.е.н., професор.

Члени оргкомітету: Романчук Л. Д. – проректор з наукової роботи та інноваційного розвитку ЖНАЕУ, д.с.-г.н., професор; Мартинчук І. В. – проректор з науково-педагогічної роботи, соціального та гуманітарного розвитку ЖНАЕУ, к.е.н.; Данкевич Є. М. – декан факультету екології і права Житомирського національного агроекологічного університету, д.е.н., професор; Скулиш Є. Д. – д.ю.н., професор кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Ляшенко Р. Д. – к.ю.н., доцент, завідувач кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Бондарчук Н. В. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Василенко Л. П. – к.ю.н., доцент, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Савчук Т. – к.ю.н., доцент, Академія управління при Президентові Республіки Білорусь, Білорусь (за згодою); İdris Tuna – ph. D. Candidate of Modern Turkish History Department at İstanbul University (за згодою); Бучинська А. Й. – к.ю.н., доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Костенко С. О. – к.ю.н., ст. викладач кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Прокопенко І. П. – к.і.н., доцент, доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету; Гордійчук М. В. – к.ю.н., асистент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету.

Рецензенти: Іщенко А. В. – професор кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України;

Німко О. Б. – доцент кафедри правознавства Житомирського національного агроекологічного університету., к.ю.н., доцент.

С 91 **Сучасні тенденції розбудови правової держави в Україні та світі :** Зб. наук. ст. за матеріалами VI Міжнар. наук.-практ. конф. (Житомир, 19 квітня 2018 р.) / Жит. нац. агроекологічний ун-т. — Житомир : Видавець О. О. Євенок, 2018. — 556 с.

ISBN 978-617-7703-

У збірнику наукових статей розглядаються сучасні тенденції розбудови правової держави в Україні та світі, які обговорювалися на VI Міжнародній науково-практичній конференції в м. Житомирі 19 квітня 2018 року.

УДК 34(08)

ББК 67

Владика А. М. Ідея створення в Україні Вищого суду з питань інтелектуальної власності	322
Чабан М. Р. Проблеми нормативного закріплення фактичних шлюбів в Україні	324
Польова В. В. Колізії застосування засобів забезпечення виконання зобов'язань	327
Каленюк В. В. Проблематика реалізації іноземними громадянами права на спадкування в Україні	330
Опанасюк В. А., Трубачова О. С. Правове регулювання академічної доброчесності за законодавством України	332
Нижник Н. М. Правове регулювання захисту прав споживачів в інтернет-торгівлі	335
Божук І. І. Проблеми та перспективи розвитку інституту інтелектуальної власності в Україні	338
Сосницька Ю. Д. Відповідальність за зловживання процесуальними правами	340
Юненко Д. І. Чи є правомірною обов'язковість досудового врегулювання цивільних спорів?	342
Довгалюк В. С. Проблематика законодавчого регулювання спадкового договору	345
Пономаренко Н. С. Окремі правові питання пов'язані з реалізацією права на спадкування особами, які не досягли повноліття	347
Голод О. О. Електронні торговельні майданчики: поняття, сутність та особливості застосування при укладанні договорів купівлі-продажу	350
Степанченко О. С. Розмежування договору факторингу і відступлення права вимоги	353

Отже, відносини з купівлі-продажу товарів за допомогою електронної площадки передбачають ряд важливих особливостей, які необхідно враховувати при загальнодержавному або локальному регулюванні. В українських правових реаліях найдодільніше правила ведення торгів передбачати у публічному договорі надання послуг між адміністратором і учасником торгів. Державі ж в особі Кабінету Міністрів України необхідно затвердити Типовий договір про використання електронних торговельних площадок.

Список використаних джерел:

1. Жилінкова І. Правове регулювання інтернет-відносин / І. Жилінкова // Право України. – 2003. – № 5. – С. 124 – 128.
2. Мережко О. О. Міжнародне приватне право в кіберпросторі [Електронний ресурс]: Стаття / Болонский процесс. Автоматизация учебного процесса - Офис методиста – Режим доступу: <http://www.office-metodist.com.ua/e-commerce/resource.php?id=722&rus=rus>
3. Мілаш В. С. Правові аспекти укладення договорів суб'єктами господарювання в мережі інтернет / В. С. Мілаш // Вісник господарського судочинства. – 07/2011. – № 4. – С. 67-78.
4. Tiffany (NJ) Inc. v. eBay, Inc., 576 F. Supp. 2d 463 – Dist. Court, SD New York 2008 [Електронний ресурс]: рішення районного суду міста Нью-Йорк –2008 – Режим доступу: https://scholar.google.com/scholar_case?case=11938085968507330131&hl=uk&as_sdt=0

Степанченко О. С.

Студентка 6 курсу Інституту підготовки кадрів для органів юстиції України Національного юридичного університету України ім. Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна

Науковий керівник: Рудницька О. П., кандидат юридичних наук, доцент, Національного юридичного університету України ім. Ярослава Мудрого, м. Харків, Україна

Розмежування договору факторингу і відступлення права вимоги

Відносини суб'єктів господарювання в сучасних умовах мають декілька характерних особливостей: з одного боку, такі відносини за своєю економічною та організаційною природою стають дедалі складнішими, а з іншого – варто зауважити тенденцію до міжнародної та регіональної уніфікації таких відносин. Певно, за таких обставин цілком зрозумілим є намагання держав, зокрема й України, посилити свій вплив у сфері регулювання господарських відносин, зменшити диспозитивний та збільшити імперативний аспект такого регулювання.

Інститут відступлення права вимоги, зокрема і грошової, існував ще у римському праві, де договірні відносини, які ґрунтувалися на такому відступленні, мали назву «цесії» [1]. Однак у сучасних умовах механізм відступлення права вимоги за грошовим зобов'язанням суттєво ускладнився. Це пов'язано з тим, що відступлення права вимоги за такими зобов'язаннями розглядається законодавцем не лише як класична цесія, а за певних умов і як факторинг – відносно нова договірна форма, що має спеціальний суб'єктний склад.

До прийняття нового ЦК України, який набрав чинності з 1 січня 2004 р., в українському законодавстві не існувало поняття такого правового інституту, як факторинг, хоча операції під назвою «факторинг» здійснювалися суб'єктами господарювання вже з середини 90-х років ХХ ст. У ЦК УРСР 1963 р. база для обслуговування факторингових операцій містилась у главі 17 « Уступки вимоги і перевід боргу» [2].

За договором факторингу, визначеному в ст.1077 чинного ЦК, одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника). Окрім положень ЦК України, визначення факторингу є також у Господарському кодексі України. Отже, факторинг (від англ. factor – фінансовий агент, посередник) являє собою операцію з придбання (одержання) спеціальним суб'єктом (факторинговою компанією,банком) права на стягнення боргу .

Дослідження питання правової природи фінансування під відступлення права грошової вимоги потребує проведення порівняльного аналізу юридичних ознак окремих, близьких за змістом до факторингу, інститутів.

Необхідно звернути увагу на певні відмінності цесії від договору факторингу.

1.Відносини за договором фінансування під відступлення грошової вимоги здійснюються у підприємницькій діяльності, а застосування цесії можливе у різних сферах життєдіяльності.

2. Уступка належних кредитору прав може бути здійснена за правочином (відступлення вимоги) та на підставі закону. Факторингові відносини ґрунтуються виключно на договорі. Предметом цесії є безпосередньо уступка права вимоги, яка може мати будь-який характер.

3. Предметом факторингу є фінансування (кредитування) однієї особи іншою у рахунок відступлення останньою грошової вимоги цієї особи до третьої сторони (при цьому вимога повинна бути тільки грошовою), а також інших дій (наприклад, надання послуг з інкасування дебіторської заборгованості своїх клієнтів).

4.Якщо цесія є відплатною,кошти передаються новим кредитором первісному кредитору в оплату придбаного майнового права.Факторинг передбачає іншу послідовність правових дій : грошова вимога або відступається в обмін на передані кошти або передається як засіб забезпечення виконання зобов'язання за іншим договором м.

5.За цесією уступається право, що у момент укладення правочину вже належить кредитору на підставі зобов'язання. Договір факторингу може передбачати як відступлення дійсної вимоги, так і відступлення вимоги, що виникне в майбутньому.

6.Сторонами у цесії можуть бути будь-які особи. Фактором (однією із сторін договору факторингу) може бути банк або інша фінансова установа, що має ліцензію на здійснення такої діяльності .

7.Договір факторингу є дійсним незалежно від наявності домовленості між клієнтом та боржником про заборону відступлення права грошової вимоги або його обмеження. У цьому разі клієнт не звільняється від зобов'язань або

відповідальності перед боржником у зв'язку із порушенням клієнтом умови про заборону або обмеження відступлення права грошової вимоги.

8. Переуступка права вимоги після укладення цесії допускається незалежно від наявності спеціальної домовленості сторін. Подальше відступлення грошової вимоги фактором іншому фінансовому агенту можливе лише за наявності домовленості між сторонами про це. При цесії повернення новим кредитором попередньому кредитору сум, отриманих від боржника не передбачене. Фактор за певних обставин зобов'язаний повернути отримані від боржника грошові суми своєму клієнту [3].

Таким чином, договір факторингу це - правочин з надання фактором комплексних послуг із фінансування клієнта грошовими коштами під зобов'язання відступлення його права грошової вимоги до боржника.

Список використаних джерел:

1. Бичкова С.С. Цивільне право України. Договірні та недоговірні зобов'язання: навчальний посібник / С.С. Бичкова, І.А. Бірюков, В.І. Бобрик та ін. [За заг. ред. С.С. Бичкової] – К.: КНТ, 2006. – 498 с. – с. 341-348.

2. Маріц Д.О. Цивільно-правовий договір: правова природа та юридичні ознаки / Д.О. Маріц // Держава та регіони: Серія: Право – 2009. – № 3. – С. 21-24.

3. Чапичадзе Я.О. Договір факторингу Спеціальність 12.00.03 – цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право [автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук] Харків –2000. – 21 с.

Кудра А. В.

Студентка 2 курсу спеціальності «Право», ЖНАЕУ, м. Житомир, Україна

Науковий керівник: Німко О. Б., кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри правознавства ЖНАЕУ, м. Житомир, Україна

Поняття, принципи та мета медіації

На сьогоднішній день обрана мною тема не є новою. Але вона досить актуальна, оскільки останнім часом суспільство стикається зі все більшою кількістю різних конфліктів і перевантаженістю судової системи. І тому виникла необхідність пошуку альтернативного способу врегулювання конфліктів. Одним з таких способів в умовах модернізації суспільства і правової системи є інститут медіації. Інститут медіації, який останнім часом заробив солідарну репутацію в західних країнах, викликає все більшу зацікавленість в Україні. Медіація, як альтернативна форма вирішення спорів широко застосовується в усьому світі, насамперед це в США, в Австралії та Європі.

Розглянемо, що ж собою представляє медіація. Термін «mediation» у перекладі з англійської мови означає посередництво. Відповідно до словника іноземних слів, «медіація» (від лат. «mediatio») розглядається саме як посередництво третьої сторони у спорі, в якому сама вона не бере участі [1]. Медіація з'явилася та почала розвиватися в її сучасному розумінні в другій половині ХХ століття. Перші її прояви були в країнах англо-американського права: в США, Великій Британії, Австралії. Потім поступово почала поширюватися і в інших державах Заходу. В Європі вона з'явилася на початку 80-х років. Особливо активно вона розвивалася у сфері ювенальної юстиції [1], яка